

Ministerul Finanțelor Publice

**Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului
Biroul Soluționare Contestații**

DECIZIA NR. 81

din 13.08.2009

privind soluționarea contestației formulată de
S.C.S.R.L. din localitatea, județul, înregistrată la Direcția Generală a
Finanțelor Publice a județului sub nr.din 10.07.2009

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului prin adresa nr. din 09.07.2009, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr.din 10.07.2009, cu privire la contestația formulată de **S.C.S.R.L.**, având domiciliul fiscal în localitatea..., județul

Societatea contestă Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorie aferente obligațiilor fiscale nr.din 10.06.2009, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului, privind suma delei, reprezentând majorări de întârziere, din care:

- lei aferente impozitului pe profit;
- lei aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate;
- lei (....lei + lei) aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 205 și 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C.S.R.L. prin contestația formulată solicită următoarele:

- anularea Deciziei de impunere nr.din 10.06.2009 și exonerarea de la plata sumei delei, reprezentând majorări de întârziere;
- suspendarea executării Deciziei de impunere nr.din 10.06.2009 până la soluționarea contestației.

Societatea precizează că Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, prin Decizia nr.05.06.2009, a admis în parte contestația

formulată împotriva Deciziei de impunere nr....din 22.08.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 28.08.2008.

Contestatoarea susține că pentru debitul care a generat majorările s-a desființat actul administrativ fiscal, respectiv pentru suma delei, reprezentând:

- lei impozit pe profit;
- lei accesoriilor aferente impozitului pe profit;
- lei TVA;
-lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Societatea susține că referitor la majorările de întârziere în sumă de lei aferente impozitului pe profit, în sumă de lei aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap și în sumă delei aferente taxei pe valoarea adăugată, motivul contestației îl reprezintă ilegalitatea sumelor stabilite prin Decizia de impunere nr. din 28.08.2008.

De asemenea, precizează că majorările de întârziere menționate se referă la creațele stabilite prin Decizia de impunere nr.din 28.08.2008, cu toate că prin decizia de calcul al accesoriilor se face referire la Declarația nr.din 12.09.2008, solicitând în același timp să-i fie comunicată această declarație.

1. Societatea solicită să se constate netemeinicia deciziei de impunere sub aspectul stabilirii la plată a impozitului pe profit suplimentar și a accesoriilor acestora, motivând următoarele:

a) cu privire la impozitul pe profit în sumă de lei stabilit prin neacordarea dreptului de deducere a cheltuielilor cu apă minerală facturată cătreS.R.L., contestatoarea precizează că organul de control indică prevederile art. 14 din Legea minelor nr. 61/1998, adică o dispoziție abrogată la data de 27.03.2003 prin Legea nr. 85/2003;

b) cu privire la cheltuielile cu amortizarea utilajelor achiziționate cu factura fiscală nr./18.07.2002, reprezentând 2 mașini de aplicare mâneră la box-uri, societatea apreciază că argumentele aduse de organele de control sunt lipsite de temei;

c) cu privire la cheltuielile cu amortizarea utilajelor achiziționate de la S.C.S.R.L., S.C.S.R.L. și S.C. S.R.L., contestatoarea susține că au fost fără temei înlăturate, pe motiv că prin precedentul raport de inspecție fiscală s-a apreciat ca nedeductibilă TVA aferentă acestor facturi, organele de inspecție ce au întocmit prima decizie de impunere au reluat motivația, omițând faptul că s-a suspendat soluționarea contestației, fiind în derulare efectuarea unor cercetări penale;

d) cu privire la cheltuielile pentru prestări servicii de către S.C. S.R.L., în mod netemeinic organul fiscal a apreciat că în cauză nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 21 alin. 4 din Codul fiscal. De asemenea, susține că activitatea de consultanță a fost efectiv prestată, în baza unui contract.

e) cu privire la cheltuielile efectuate pentru servicii de consultanță juridică prestate de Cabinetul individual, în mod netemeinic și nelegal s-a considerat că acestea nu au fost justificate cu documente. Necesitatea unui astfel de contract poate fi justificată chiar și prin contestația formulată împotriva acestei decizii de impunere.

2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar și accesoriile calculate, societatea precizează următoarele:

a) cu privire la taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în urma constatării nedeductibilității facturilor emise de S.C.S.R.L. societatea apreciază că organul de control a procedat incorrect, stabilind că aceste facturi sunt emise în baza unor convenții nule de drept, invocând un temei de drept abrogat.

b) cu privire la TVA stabilită suplimentar în urma constatării nedeductibilității facturilor emise de S.C. S.R.L. și Cabinet Individual, societatea consideră ca neîntemeiată obligația stabilită de organul fiscal.

3. Referitor la vărsăminte de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate, societatea susține că organul fiscal s-a raportat pentru anul 2007 la un act normativ abrogat, că sunt rezultatul unor greșeli de calcul și că nici nu sunt dovedite cu documente.

Societatea susține că prin Decizia nr.din 06.10.2008 sunt menționate ca explicație a sumei stabilite la valoarea de lei penalități pentru un număr total de 415 zile, de la data de 13.08.2008 la data de 01.10.2008.

Contestatoarea susține că se reia eronat calculul obligațiilor accesoriei de la data de 13.08.2007, în loc să se reia de la data de 13.08.2008, când s-a finalizat controlul fiscal, fiind calculate majorări de întârziere pentru încă un an în plus.

4. În legătură cu majorările de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată datorată în baza Decontului nr. din 07.05.2008, societatea susține că datorează o taxă pe valoarea adăugată în sumă de lei, sumă care a fost achitată la data de 20.05.2008, prin virament, cu OP nr., nemaiputând fi calculate majorări, obligația fiscală fiind stinsă.

5. În ceea ce privește suspendarea executării deciziei de impunere, societatea susține că executarea silită a unei sume pe care nu o datorează ar duce la incapacitate de plată și ulterior la insolvență.

De asemenea, precizează că stabilirea acestora creează serioase prejudicii societății, fiind de natură să blocheze definitiv activitatea economică a firmei.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesoriei aferente obligațiilor fiscale nr.din 10.06.2009, organele fiscale din cadrul

Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului au stabilit că S.C.S.R.L. datorează majorări de întârziere în sumă totală delei, iar societatea contestă suma delei, din care:

- lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de lei, stabilit prin Decizia nr.din 12.09.2008, calculate pentru perioada 08.05.2009 – 05.06.2009;

- lei aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap, stabilite prin Deciziadin 12.09.2008, calculate pentru perioada 08.05.2009 – 05.06.2009 pentru vărsăminte în sumă delei;

- lei aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei stabilită prin Declarația 300 nr. din 07.05.2008, pentru perioada 08.05.2009 – 05.06.2009;

-lei aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, stabilită prin Decizia nr.din 12.09.2008, pentru perioada 08.05.2009 – 05.06.2009.

III. Din documentele existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la majorările de întârziere în sumă de lei, aferente taxei pe valoarea adăugată declarată de contribuabil, în sumă de lei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să se pronunțe dacă contestatoarea datorează majorări de întârziere pentru sumele declarate și neachitate în termen.

În fapt, organele fiscale au stabilit că S.C.S.R.L. datorează majorări de întârziere în sumă de lei pentru perioada 08.05.2009 – 05.06.2009, pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, declarată de societate prin Decontul nr. din 07.05.2008.

În drept, sunt aplicabile prevederile **art. 119 și 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se prevede că:

„Art. 119

Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere. [...]

Art. 120

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

Din textele de lege citate mai sus se reține că majorările de întârziere se datorează în cazul neachitării în termen a obligațiilor de plată și se calculează începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

Potrivit documentelor existente la dosarul cauzei, accesoriile în sumă de lei au fost calculate pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, declarată de societate prin Decontul nr. din 07.05.2008.

Societatea susține că a efectuat plata sumei de lei, reprezentând TVA, individualizată prin Decontul nr. din 07.05.2008, la data de 20.05.2008, cu OP nr.

Potrivit documentelor existente la dosarul cauzei, accesoriile în sumă de lei au fost stabilite pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată de lei, declarată de societate prin Decontul nr. din 07.05.2008.

Din decizia de impunere contestată rezultă că organul fiscal a calculat majorări de întârziere pentru perioada 08.05.2009 – 05.06.2009, pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, declarată de societate prin Decontul nr. din 07.05.2008.

Așa după cum precizează organele fiscale prin referatul cu propuneri de soluționare, cu suma delei, achitată de contribuabil la data de 20.05.2005, s-a stins o parte din taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere nr. din 21.04.2008.

În legătură cu modul în care a fost stinsă taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, achitată de contribuabil, organele fiscale, prin referatul cu propuneri de soluționare, fac următoarele precizări:

„La data de 21.05.2008 a expirat scadența pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată prin Decizia de impunere nr./15.04.2008 (comunicată societății în data de 21.04.2008) pentru care AFPCM a județului a emis și comunicat societății actele de executare silită, respectiv somație și titlul executoriu nr./21.05.2008, iar societatea avea depus pentru luna aprilie 2008 Decontul de taxa pe valoarea adăugată nr./07.05.2008 pentru suma de lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată cu scadență ulterioară, respectiv 25.05.2008.

Având în vedere faptul că la data plății de către societate a sumei delei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată, obligația de plată restantă la taxa pe valoarea adăugată era doar cea stabilită prin Decizia de impunere nr./15.04.2008, suma delei a stins parțial din această obligație, respectiv din lei, aplicându-se în acest caz prevederile art. 169, alin. 1 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată - „Suma

realizată în cursul procedurii de executare silită reprezintă totalitatea sumelor încasate după comunicarea somației prin orice modalitate prevăzută de prezentul cod". Potrivit prevederilor acelaiași act normativ - Titlul VIII – „Colecțarea creațelor bugetare”, cap. 2, cap. 8, cap. 12, modalitatea de stingere a creațelor fiscale sunt: plata voluntară, compensare, restituire, executare silită, dare în plată.“

Potrivit prevederilor art. 169, alin. 2 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, „Creațele fiscale înscrise în titlul executoriu se stinge cu sumele realizate” conform alin. (1) „în ordinea vechimii, mai întâi creața principală și apoi accesoriile acesteia”.

Tinând cont de cele prezentate mai sus, suma delei, achitată voluntar de către societate a stins parțial în mod legal din taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, evidențiată în decizia de impunere nr./15.04.2008, TVA cu scadența 20.05.2008 și cuprinsă în somația și titlul executoriu nr./21.05.2008, comunicată societății prin fax în data de 21.05.2008 și nu a stins din TVA în sumă de lei, declarată de societate prin Decontul nr. din 07.05.2008 ”

Totodată, prin adresa Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului, nr.din 17.06.2008, aflată în xerocopie la dosarul cauzei, organul fiscal comunică societății contestatoare următoarele: „suma delei achitată de dvs. cu titlu de TVA a stins parțial, conform prevederilor legale invocate, TVA stabilită suplimentar de către organele de inspecție fiscală”.

Din cele prezentate rezultă că organele de control au stins cu suma delei achitată de contribuabil o parte din taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de organele de control prin Decizia de impunere nr. din 21.04.2008, rămânând neachitată taxa pe valoarea adăugată declarată de societate prin Decontul nr. din 07.05.2008.

Față de cele prezentate, **urmează a se respinge ca neîntemeiată** contestația pentru suma de lei, stabilită prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.din 10.06.2009, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului, reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, declarată de contribuabil.

2. Referitor la majorările de întârziere în sumă delei, stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.din 10.06.2009, aferente creațelor fiscale stabilite prin Decizia de impunere nr.lei, pentru care societatea a formulat contestație și pentru care Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Administrația Națională de Administrare Fiscală, prin Decizia nr....din 05.06.2009, a dat soluții de

respingere, desființare și suspendare a soluționării contestației pentru creanțele fiscale ce au generat accesoriile.

Prin adresa nr.din 09.12.2008, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr. din 09.12.2008, organele fiscale precizează că Declarațiadin 12.09.2008 menționată în decizia de calcul al accesoriilor se referă la Decizia de impunere nr.din 28.08.2008, data de 12.09.2008 fiind data confirmării de primire de către societate a acestei decizii de impunere.

Totodată, prin adresa menționată mai sus, organele fiscale precizează că Decizia de impunere nr.din 28.08.2008, prin care au fost stabilite creanțele fiscale care au generat accesoriile delei, a fost contestată de contribuabil.

În fapt, organele fiscale au stabilit că **S.C.S.R.L.** datorează majorări de întârziere în sumă delei, aferente creanțelor fiscale stabilite suplimentar prin Decizia de impunere nr.din 12.09.2008, după cum urmează:

- lei majorări de întârziere calculate pentru perioada 08.05.2009 – 05.06.2009, aferente impozitului pe profit în sumă de lei, reprezentând diferența între suma stabilită suplimentar prin Decizia nr.din 12.09.2008, delei, și suma achitată de societate până la data emiterii deciziei de calcul al accesoriilor, delei;

- lei aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap, stabilite prin Deciziadin 12.09.2008, calculate pentru perioada 08.05.2009 – 05.06.2009 pentru vărsăminte în sumă delei;

-lei aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, stabilită prin Decizia nr.din 12.09.2008, pentru perioada 08.05.2009 – 05.06.2009.

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, în urma soluționării contestației formulată de **S.C.S.R.L.** împotriva Deciziei de impunere nr....din 22.08.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 28.08.2008, prin Decizia nr....din 05.06.2009, a dispus următoarele:

- **respingerea** ca neîntemeiată a contestației pentru suma totală delei, reprezentând:

-lei impozit pe profit;
-lei accesoriile aferente impozitului pe profit;
-lei TVA;
-lei accesoriile aferente taxei pe valoarea adăugată;
-lei vărsăminte de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate;

- lei majorări de întârziere aferente vărsămintelor de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate;

- **desființarea** Decizie de impunere nr....din 22.08.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 28.08.2008, pentru suma totală delei, reprezentând:

- lei impozit pe profit;
- lei accesoriile aferente impozitului pe profit;
- lei TVA;
-lei accesoriile aferente taxei pe valoarea adăugată;

urmând ca organele de inspecție fiscală să reanalizeze cauza;

- **suspendarea soluționării cauzei** pentru suma de lei, reprezentând:

- lei impozit pe profit;
- lei accesoriile aferente impozitului pe profit.

Având în vedere soluțiile date de Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Decizia nr....din 05.06.2009, Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii, prin referatul cu propunerii de soluționare nr. din 09.07.2009, precizează următoarele:

, „a) din suma totală de lei, reprezentând majorări impozit pe profit:

- lei reprezentă majorări datorate aferente sumelor pentru care s-a respins contestația;

- lei reprezentă majorări aferente impozitului pe profit stabilit de plată, anulat în urma desființării deciziei de impunere în cauză;

- lei reprezentă majorări aferente obligației la impozitul pe profit pentru care s-a suspendat soluționarea cauzei;

b) majorări la vărsămintele de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate în muncă datorate, aferente sumelor pentru care s-a respins contestația în sumă de lei.

c) din suma totală delei, reprezentând majorări TVA:

- lei reprezentând majorările datorate aferente TVA pentru care s-a respins contestația;

- lei reprezentând majorările aferente TVA anulată prin desființarea deciziei de impunere în cauză.”

2.1 Referitor la majorările de întârziere în sumă delei, stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesoriile aferente obligațiilor fiscale nr.din 10.06.2009, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să se pronunțe asupra accesoriilor aferente unor creațe pentru care societatea a formulat contestație, în condițiile în care Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din

cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Decizia nr....din 05.06.2009, a dispus respingerea contestației pentru creanțele fiscale principale, care au generat accesoriile în sumă delei.

În fapt, din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că Decizia de impunere nr.din 28.08.2008, prin care au fost stabilite creanțele fiscale principale care au generat accesoriile delei, a fost contestată de contribuabil.

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, în urma soluționării contestației formulată de **S.C.S.R.L.** împotriva Deciziei de impunere nr....din 22.08.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 28.08.2008, prin Decizia nr....din 05.06.2009, a dispus **respingerea** ca neîntemeiată a contestației pentru creanțele fiscale principale în sumă delei, care au generat accesoriile în sumă delei, reprezentând:

-lei impozit pe profit;
-lei TVA;
-lei vărsăminte de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate.

În drept, sunt aplicabile prevederile **art. 119 și 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se prevede că:

„Art. 119

Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere. [...]

Art. 120

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

Din textele de lege citate mai sus se reține că majorările de întârziere se datorează în cazul neachitării în termen a obligațiilor de plată și se calculează începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Decizia nr....din 05.06.2009, a dispus **respingerea** ca neîntemeiată a contestației pentru creanțele fiscale în sumă delei, reprezentând:

-lei impozit pe profit;
-lei TVA;
-lei vărsăminte de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate.

Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii, prin referatul cu propuneri de soluționare nr. din 09.07.2009, precizează că sumele reprezentând majorări de întârziere aferente debitelor pentru care a fost respinsă contestația sunt următoarele:

- lei – accesoriile aferente impozitului pe profit;
- lei – accesoriile aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei – accesoriile aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate.

Se reține că pentru creanțele fiscale care au generat accesoriile stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesoriile aferente obligațiilor fiscale nr.din 10.06.2009, în sumă delei, s-a dispus respingerea contestației.

Deoarece pentru creanțele fiscale principale în sumă delei, care au generat accesoriile delei, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Decizia nr....din 05.06.2009, a dispus respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de S.C.S.R.L., se va respinge ca neîntemeiată contestația și pentru majorările de întârziere în sumă delei stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesoriile aferente obligațiilor fiscale nr.din 10.06.2009, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept "*accesorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul).

2.2 Referitor la majorările de întârziere în sumă de lei, stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesoriile aferente obligațiilor fiscale nr.din 10.06.2009, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să se pronunțe asupra accesoriilor aferente unor creanțe pentru care societatea a formulat contestație, în condițiile în care Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Decizia nr....din 05.06.2009, a dispus desființarea Deciziei de impunere nr....din 22.08.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 28.08.2008 pentru creanțele fiscale principale, care au generat accesoriile în sumă de lei.

În fapt, din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că Decizia de impunere nr.din 28.08.2008, prin care au fost stabilite creanțele fiscale care au generat accesoriile de lei, a fost contestată de contribuabil.

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, în urma soluționării contestației formulată de **S.C.S.R.L.** împotriva Decizie de impunere nr....din 22.08.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 28.08.2008, prin Decizia nr....din 05.06.2009, a dispus **desființarea** Deciziei de impunere nr....din 22.08.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 28.08.2008, pentru creanțele fiscale în sumă de lei, care au generat accesoriile în sumă de lei, reprezentând:

- lei impozit pe profit;
- lei TVA.

Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii, prin referatul cu propunerii de soluționare nr. din 09.07.2009, precizează că sumele reprezentând majorări de întârziere aferente debitelor pentru care a fost respinsă contestația sunt următoarele:

- lei – accesoriile aferente impozitului pe profit;
- lei - accesoriile aferente taxei pe valoarea adăugată.

Se reține că pentru creanțele fiscale care au generat accesoriile stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesoriile aferente obligațiilor fiscale nr.din 10.06.2009, în sumă de lei, s-a dispus desființarea Deciziei de impunere nr....din 22.08.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 28.08.2008.

Deoarece pentru creanțele fiscale principale în sumă de lei, care au generat accesoriile de lei, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Decizia nr....din 05.06.2009, a dispus desființarea Deciziei de impunere nr....din 22.08.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 28.08.2008, se va desființa și Decizia referitoare la obligațiile de plată accesoriile aferente obligațiilor fiscale nr.din 10.06.2009 pentru **accesoriile în sumă de lei**, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept "**accesorium sequitur principale**" (accesoriul urmează principalul).

În drept, se face aplicarea prevederilor **art. 47 alin. (2)** din **Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„(2) Desființarea totală sau parțială, potrivit legii, a actelor administrative prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage desființarea totală sau parțială a actelor administrative prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesoriile aferente creanțelor fiscale principale anulate, chiar dacă acestea au devenit definitive în sistemul căilor administrative de atac.”

Potrivit **art. 216 (3)** din **Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, „**(3) Prin decizie se poate**

desființă total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

La reverificarea creanței fiscale contestate, pentru care s-a dispus desființarea actelor atacate, se vor avea în vedere prevederile pct. 102.5 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, unde se precizează:

„102.5. În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat”,

și prevederile pct. 12.7 din **Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Anexa nr. 1, unde se stipulează:

„12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”

2.3 Referitor la majorările de întârziere în sumă de lei, stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesoriile aferente obligațiilor fiscale nr.din 10.06.2009, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să se pronunțe asupra accesoriilor aferente unor creanțe pentru care societatea a formulat contestație, în condițiile în care Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Decizia nr....din 05.06.2009, a dispus suspendarea soluționării contestației pentru creanțele fiscale principale, care au generat accesoriile în sumă de lei, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală.

În fapt, din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că Decizia de impunere nr....din 22.08.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 28.08.2008, prin care au fost stabilite creanțele fiscale care au generat accesoriile de lei, a fost contestată de contribuabil.

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, în urma soluționării contestației formulată de S.C.S.R.L. împotriva Deciziei de impunere nr....din 22.08.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 28.08.2008, prin Decizia nr....din 05.06.2009, a dispus suspendarea soluționării contestației pentru creanța fiscală principală în sumă de

.... lei, reprezentând impozit pe profit, care a generat accesoriile în sumă de lei, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală.

În drept, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului, face aplicarea **art. 214** din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

„(1) organul de soluționare competent, poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când: [...]

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...].”

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Decizia nr....din 05.06.2009, a dispus **suspendarea soluționării cauzei** pentru suma de lei, reprezentând impozit pe profit.

Prin Decizia nr....din 05.06.2009, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală precizează că:

„În baza constatărilor consemnate în raportul de inspecție fiscală nr./15.04.2008, organul de inspecție fiscală din cadrul Administrației finanțelor publice pentru contribuabili mijlocii a întocmit plângerea penală nr./14.04.2008 [...]

Prin Decizia nr.08.07.2008, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a suspendat soluționarea contestației formulate de S.C.S.R.L. împotriva deciziei de impunere emise în baza raportului de inspecție fiscală nr./15.04.2008, până la pronunțarea de către instanță a unei soluții definitive și irevocabile [...]”

Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii, prin referatul cu propunerile de soluționare nr. din 09.07.2009, precizează că majorările de întârziere aferente debitelor pentru care s-a dispus suspendarea soluționării cauzei sunt de lei.

Se reține că pentru creanțele fiscale în sumă de lei, care au generat accesoriile stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesoriile aferente obligațiilor fiscale nr.din 10.06.2009, de lei, s-a dispus suspendarea soluționării cauzei, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, respectiv până la soluționarea laturii penale.

Deoarece pentru creanța fiscală principală în sumă de lei, care a generat accesoriile de lei, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția

Națională de Administrare Fiscală, prin Decizia nr....din 05.06.2009, a dispus suspendarea soluționării cauzei până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, se va suspenda soluționarea cauzei și pentru majorările de întârziere în sumă de lei stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.din 10.06.2009, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept "**"accesorium sequitur principale"** (accesoriul urmează principalul).

În același mod și-a exprimat punctul de vedere și Direcția Generală Legislație și Proceduri Fiscale din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, care, prin adresa nr./25.08.2008, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr.din 29.08.2008, precizează următoarele:

„[...] în situația în care dezlegarea pricinii atârnă, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți, suspendarea vizează o chestiune de a cărei soluționare ar putea depinde și soluția ce va fi pronunțată în cauza dedusă judecății pe cale administrativă.

Suspendarea cauzei într-o astfel de ipoteză este de natură să preîntâmpine situațiile în care organele de soluționare ar pronunța soluții contradictorii.

Pentru cele ce preced, apreciem că, dumneavoastră, în exercitarea principiului rolului activ în sistemul căilor administrative de atac, aveți facultatea de a suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei în cazul în care soluționarea acesteia depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți, urmând ca procedura administrativă să fie reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, respectiv după soluționarea pe fond a contestației depusă împotriva titlului de creanță care individualizează obligația fiscală principală de către Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în condițiile legii.”

Având în vedere cele precizate mai sus, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, motiv pentru care **va suspenda soluționarea** cauzei pentru majorările de întârziere **de lei**.

Procedura administrativă va fi reluată după soluționarea pe fond a contestației formulată pentru creanța fiscală principală în sumă de lei, reprezentând impozit pe profit, care a generat accesoriile, de către Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, în conformitate cu prevederile art. 214 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, și pct. 10.5 din O.M.F.P. nr. 519/27.09.2005 privind

aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care prevede:

„10.5. Organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 183 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat, numai după încetarea definitivă și irevocabilă a motivului care a determinat suspendarea. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate. [...]”

3. Referitor la solicitarea contestatoarei privind suspendarea executării sumelor contestate, stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.din 10.06.2009, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, în condițiile în care cererea de suspendare a executării actului administrativ fiscal nu se află în competența sa materială de soluționare.

În fapt, prin cererea formulată, S.C.S.R.L. din localitatea solicită suspendarea executării deciziei contestate până la soluționarea contestației.

În drept, sunt incidente prevederile **art. 215 alin. (1) și alin. (2)** din **Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit cărora:

„Suspendarea executării actului administrativ fiscal

(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare. [...]

Potrivit **art. 14** din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004:

„Suspendarea executării actului

(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în

termen de 60 de zile, suspendarea începează de drept și fără nicio formalitate.

(2) Instanța soluționează cererea de suspendare, de urgență și cu precădere, cu citarea părților.”

Având în vedere dispozițiile imperitive ale legii, cererea societății contestatoare de suspendare a executării Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesoriei aferente obligațiilor fiscale nr.din 10.06.2009, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului, intră sub incidența prevederilor Legii nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului nu se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, neavând competența materială, acesta aparținând instanței judecătoarești.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 119, 120, 214, 215 și 216 (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, pct. 10.5 și 12.7 din O.M.F.P. nr. 519/27.09.2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, art. 14 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, pct. 102.5 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, coroborate cu prevederile art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

D E C I D E:

- Suspendarea soluționării contestației formulată de S.C.S.R.L. din localitatea împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesoriei aferente obligațiilor fiscale nr.din 10.06.2009, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului, privind suma de lei, reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de lei, stabilit prin Decizia de impunere nr....din 22.08.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 28.08.2008, procedura administrativă urmând a fi reluată după soluționarea pe fond a contestației formulată pentru creanțele fiscale care au generat accesoriile, de către Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, conform celor reținute în prezenta decizie.

Dosarul contestației va fi transmis organului fiscal care a emis Decizia referitoare la obligațiile de plată accesoriei aferente obligațiilor fiscale nr.din 10.06.2009, urmând ca la încetarea motivului care a determinat suspendarea să fie restituit organului competent pentru soluționarea cauzei potrivit dispozițiilor legale.

- Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de S.C.S.R.L. din localitatea împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesoriei aferente obligațiilor fiscale nr.din 10.06.2009, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului, privind suma delei, reprezentând:

- lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei;

- lei majorări de întârziere aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate în sumă delei, stabilite prin Decizia de impunere nr.din 28.08.2008;

- lei aferente impozitului pe profit în sumă delei, stabilit prin Decizia de impunere nr....din 22.08.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 28.08.2008;

- lei aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă delei, stabilită prin Decizia de impunere nr....din 22.08.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 28.08.2008;

- Desființarea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesoriei aferente obligațiilor fiscale nr.din 10.06.2009, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului, privind suma de lei, reprezentând majorări de întârziere, din care:

- lei accesoriei aferente impozitului pe profit în sumă de lei, stabilit prin Decizia de impunere nr....din 22.08.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 28.08.2008;

- lei accesoriei aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, stabilită prin Decizia de impunere nr....din 22.08.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 28.08.2008,
urmând ca printr-o altă echipă să se procedeze în termen de 30 de zile de la comunicare la punerea în executare a prezentei decizii pentru suma desființată, strict pentru aceeași perioadă și să emită un nou act administrativ fiscal, având în vedere cele precizate în decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

Punerea în executare a prezentei decizii, pentru sumele pentru care s-a dispus desființarea, va fi efectuată în termen de 30 de zile de la data comunicării prezentei, de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a emis decizia de impunere contestată și desființată prin prezenta decizie.

- Constatarea necompetenței materiale în ceea ce privește cererea de suspendare a executării Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesoriei aferente obligațiilor fiscale nr.din 10.06.2009, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului neputându-se investi cu

soluționarea acestui capăt de cerere, aceasta fiind de competența instanței judecătoarești.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.